

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ การศึกษา ของบิดาและมารดา การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียน วัฒนธรรมความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนและความมุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อของผู้ปกครอง กับความมานะอดทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความสามารถร่วมกันทำนายความมานะอดทนของกลุ่มตัวแปรทั้งหมด

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความมานะอดทนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ความสามารถในการทำนายความแปรปรวนความมานะอดทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความมานะอุตสาหะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายกับความมานะอุตสาหะ

1. เพศของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหะของนักเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .1770$) คือ นักเรียนหญิงมีคะแนนความมานะอุตสาหะสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของแมคเคลียน (Mc clian, 1975) โอชซี และพลัก (Ochse and Plug, 1986) และโรเซนทอลและคณะ (Rosenthal and Association, 1981) ที่พบว่า นักเรียนชายมีความมานะอุตสาหะสูงกว่านักเรียนหญิง แต่ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเดลลา ซิลวา และดูเซ็ก (Della Selva and Dusek, 1984) ที่พบว่า นักเรียนชายมีความมานะอุตสาหะต่ำกว่านักเรียนหญิงที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงชั้นเดียว และจากตารางที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเพศอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .1910$) นั่นคือ นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชาย และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหะในทางบวกในระดับสูง ($r = .8128$) จึงทำให้นักเรียนหญิงมีความมานะอุตสาหะสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงในวัยนี้มีความสนใจและความรับผิดชอบต่อการเรียนมากกว่านักเรียนชาย ในขณะที่นักเรียนชายให้ความสนใจกับการเล่นมากกว่า

2. อายุของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า อายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหะของนักเรียนในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.1068$) คือ นักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีความมานะอุตสาหะต่ำกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานตามทฤษฎี และงานวิจัยของคอนส์แตนติโนเปิล (Constantinople, 1969) และโรเซนทอลและคณะ ที่พบว่า นักเรียนอายุ 11 ปีมีความมานะอุตสาหะสูงกว่านักเรียนอายุ 9 ปี แต่ผล

การวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โควาชและมาร์เซีย (Kowaz and Marcia, 1991) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนเกรด 5 มีคะแนนความมานะอดสาหัสสูงกว่านักเรียนเกรด 4 และนักเรียนเกรด 6 มีคะแนนความมานะอดสาหัสต่ำที่สุด ซึ่งสำหรับงานวิจัยนี้อาจเป็นผลมาจากอายุในกลุ่มตัวอย่างประชากรมีความแตกต่างกันน้อย และเป็นการศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียงชั้นเดียว ซึ่งจากตารางที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับอายุอย่างมีนัยสำคัญ ($r = -.1369$) นั่นคือ นักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวกในระดับสูง ($r = .8128$) จึงทำให้นักเรียนอายุน้อยมีความมานะอดสาหัสสูงกว่านักเรียนอายุมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .8128$) คือ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความมานะอดสาหัสสูง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความมานะอดสาหัสต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันน์ (Nunn, 1987) ที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวก ทั้งนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางส่วนนั้นได้มาจากความพยายาม ซึ่งนอกเหนือจากความสามารถทางสมองของนักเรียน (Esyencle, Arnold and Meili, 1972:16) และการที่เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงเปรียบเสมือนเด็กประสบความสำเร็จในสภาพการทำงานเบื้องต้น เนื่องจากโรงเรียนเป็นสภาพสังคมการทำงานเบื้องต้นของเด็ก (Erikson, 1982:75) ซึ่งทำให้เด็กมีความรู้ทักษะและมีแรงเสริมให้เกิดความมานะอดสาหัสในการทำงานต่างๆ ต่อไป

4. การศึกษาของบิดาและมารดา

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาของบิดามีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .3785$) การศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = .3188$) คือ บิดามารดาของนักเรียนที่มีการศึกษาสูงนักเรียนจะมีความมานะอดสาหัสสูงและบิดามารดา

ของนักเรียนที่มีการศึกษานักเรียนจะมีความมานะอดสาหัสต่ำซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของนันน์ (Nunn, 1987) ที่พบว่า ความมานะอดสาหัสของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของบิดามารดานักเรียน ทั้งนี้เพราะการศึกษาของบิดาและมารดาเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดสถานภาพทางสังคมที่มีผลต่อการส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้และฝึกทักษะ ส่วนบิดามารดาที่มีการศึกษานักเรียนจะขาดผู้สนับสนุนทางการศึกษาเพราะบิดามารดาไม่มีความรู้ทางด้านนี้หรือบิดามารดาต้องการให้ออกมาช่วยกันประกอบอาชีพมากกว่าต้องการให้ใช้เวลาไปกับการศึกษา

5. วัฒนธรรม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนไทยเชื้อสายจีนมีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .2085$) นักเรียนไทยเชื้อสายไทยมีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = -.1540$) ส่วนนักเรียนไทยมุสลิมไม่มีความสัมพันธ์กับความมานะอดสาหัสอย่างมีนัยสำคัญ ($r = -.0664$) แสดงว่า นักเรียนไทยเชื้อสายจีนมีความมานะอดสาหัสมากกว่านักเรียนไทยมุสลิม และนักเรียนไทยเชื้อสายไทย ดังนั้นวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของคนไทยเชื้อสายจีน คนไทยมุสลิม และคนไทยเชื้อสายไทยซึ่งอาจเป็นความแตกต่างในด้านความเป็นอยู่ การดำรงชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อทางศาสนา ปรัชญา และค่านิยมรวมไปถึงจุดมุ่งหมาย หรือความต้องการในชีวิตที่แตกต่างกันไป (มุกดา ศรีรงค์, 2515) จะส่งผลต่อการพัฒนาความมานะอดสาหัสของนักเรียนให้แตกต่างกันด้วยซึ่งผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับคำกล่าวของสกินเนอร์ (Skinner, 1975) ที่กล่าวถึงคนจีนในประเทศไทยว่าเป็นผู้มีความอดสาหัสขยันขันแข็ง เต็มใจทำงานทุกชนิด มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน มีความทะเยอทะยาน ต้องการความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ชอบทำสิ่งใหม่ๆ กล้าเสี่ยง และเป็นผู้ที่ชอบความอิสระ ซึ่งเปรียบกับคนไทยแล้ว คนไทยโดยทั่วไปเป็นผู้เกียจคร้าน พอใจในสิ่งที่มีอยู่แล้วไม่สนใจเรื่องความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

6. การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์กับความ

มานะอุตสาหกรรมในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ($r = .4895$) การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหกรรมในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับมานะอุตสาหกรรมของนักเรียนในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = -.3577$) แสดงว่า นักเรียนที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะสามารถพัฒนาความมานะอุตสาหกรรมได้สูง ในขณะที่นักเรียนที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและนักเรียนที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะมีความมานะอุตสาหกรรมต่ำ เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยบิดามารดาให้โอกาสเด็กแสดงความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของเด็ก นอกจากนี้ยังให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันควรด้วย ซึ่งเท่ากับสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่อยากรู้ได้เต็มความสามารถของเด็ก ในขณะที่นักเรียนที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน บิดามารดาจะเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายและกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้เด็กปฏิบัติตามทำให้เด็กขาดอิสระ ความคิดสร้างสรรค์และความมานะอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนที่รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะขาดผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ซึ่งเมื่อพบอุปสรรคบ่อยๆ ก็จะทำให้เด็กหมดความพยายามในการเรียนรู้สิ่งที่อยากรู้ได้

7. ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหกรรมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .5384$) คือ นักเรียนที่มีความมุ่งหวังในการศึกษาต่อสูงจะมีความมานะอุตสาหกรรมสูง นักเรียนที่มีความมุ่งหวังในการศึกษาต่อต่ำจะมีความมานะอุตสาหกรรมต่ำ เนื่องจากนักเรียนที่มีความมานะอุตสาหกรรมสูงมักจะใช้ความพยายามของตนในการกระทำสิ่งต่างๆ จนสำเร็จซึ่งส่งผลให้เด็กรับรู้ว่าคุณเป็นผู้มีความสามารถและคาดหวังต่อไปถึงอนาคตซึ่งรวมถึงมุ่งหวังในการศึกษาในระดับสูงด้วย

8. ความมุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อของผู้ปกครอง

ผลการวิจัยพบว่า ความมุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความมานะอุตสาหกรรมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = .3085$)

คือ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมุ่งหวังให้ศึกษาต่อในระดับสูงจะมีความมานะอดทนสูง นักเรียนที่มีผู้ปกครองมุ่งหวังให้ศึกษาต่อในระดับต่ำจะมีความมานะอดทนในระดับต่ำ อาจเนื่องมาจากบิดามารดาที่มุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อถึงระดับสูงๆ จะให้ความสนใจ สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในด้านการเรียนรู้ทำให้เกิดความรู้ ทักษะ และความมานะอดทนในการเรียนรู้ต่อไป

ตอนที่ 2 ความสามารถในการทำนายความแปรปรวนความมานะอดทนของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาของบิดาและมารดา วัฒนธรรมซึ่งแบ่งเป็น นักเรียนไทยเชื้อสายจีน นักเรียนไทยเชื้อสายไทย และนักเรียนไทยมุสลิม การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็น การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน และความมุ่งหวังให้นักเรียนศึกษาต่อของผู้ปกครอง ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์หุคูณ ($R = .8369$) และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความมานะอดทนของนักเรียนได้ร้อยละ 69.99 ($R^2 = .6997$) โดย กลุ่มตัวทำนายที่สามารถร่วมกันทำนายความมานะอดทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มี 3 ตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนซึ่งสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความมานะอดทนของนักเรียนได้ร้อยละ 68.71 ($R^2 = .6871$) โดย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($v03$) ได้รับการเลือกเป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายร้อยละ 66.07 ($R^2 = .6607$) และมีความความสัมพันธ์ทางบวก ($\beta = .691$)

ทั้งนี้อาจเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางส่วนได้มาจากความพยายามซึ่งนอก

เนื่องจากความสามารถทางสมองของนักเรียนและการที่เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงเปรียบเสมือนเด็กประสบความสำเร็จในสภาพการทำงานเบื้องต้นซึ่งทำให้เด็กมีความรู้ ทักษะ และเป็นแรงเสริมให้เกิดความมานะอดทนในการทำงานต่างๆ ต่อไป

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย(v09)ได้รับการคัดเลือกในลำดับที่ 2 ซึ่งทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายมีค่าเป็นร้อยละ 67.99 ($R^2 = .6799$)ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม 1.92 ($R^2 \text{ Change} = .0190$) และมีความสัมพันธ์ทางบวก($\beta = .143$) ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย บิดามารดาให้โอกาสเด็กแสดงความคิดเห็นและยอมรับความสามารถของเด็ก นอกจากนี้ยังให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันควรด้วย (Hurlock 1978) ซึ่งเท่ากับสนับสนุนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เต็มความสามารถของเด็ก และผลการเรียนรู้จะทำให้เด็กเกิดทักษะ และความรู้ซึ่งส่งผลให้เด็กเกิดความมานะอดทนในการทำงานต่อไป

ความมุ่งหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน(v12)ได้รับการคัดเลือกเป็นลำดับที่ 3 ซึ่งทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 68.71($R^2 = .6871$)เพิ่มขึ้นจากเดิม .72 ($R^2 \text{ Change} = .0072$)และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($\beta = 103$) ทั้งนี้อาจเนื่องจากเด็กที่มีความมุ่งหวังในการศึกษาสูงจะรับรู้ว่าคุณต้องมีความมานะอดทนสูงด้วย เพราะการศึกษาในปัจจุบันมีการแข่งขันเพื่อสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงในอัตราสูง

ส่วนตัวแปรอื่นๆ เมื่อเพิ่มเข้าในสมการถดถอยพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนายเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ